

Dosarul nr. 2rac-343/19

Prima instanță - Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. : E. Popovici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, V. Sîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” reprezentat de avocatul Efros Vasile,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” privind rambursarea subvenției, încasarea dobânzii de întârziere și a penalității,

împotriva deciziei din 7 martie 2019 a Curtii de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, casată hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și admisă parțial cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 29 august 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” solicitând încasarea sumei de 3999830 lei cu titlu de subvenție acordată, suma de 2314805,73 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 39183,34 lei cu titlu de penalitate.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că, în anul 2014 Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” a beneficiat de subvenții în mărime de 3999830 lei în cadrul dosarului de subvenționare nr. 8/1408OR3372 pentru investiția efectuată conform măsurii din Regulamentul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 135 din 24 februarie 2014, în vederea achiziționării unei linii de sortare a fructelor.

Potrivit dosarului de subvenționare linia a fost instalată în depozitul frigorific situat în raionul Orhei, satul Jora de Jos, ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Mapeva-Agro”, în temeiul contractului de comodat nr 01/14 din 12 august 2014 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” și Societatea cu Răspundere Limitată „Mapeva-Agro”.

La 15 noiembrie 2016, conform ordinului nr. 134 din 14 noiembrie 2016 emis de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură cu privire la instituirea grupului

de lucru, în scopul constatării respectării prevederilor Regulamentului de subvenționare, condițiilor de păstrare și utilizare conform destinației a obiectului subvenționat, atingerii obiectivelor asumate prin planul de afaceri, constatării și aprecierii graficului de respectare a angajamentelor asumate prin declarația pe proprie răspundere din dosarul de subvenționare, inclusiv prin contractul de acordare a sprijinului financiar, grupul de lucru s-a deplasat la locul efectuării investiției de către Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus”, la depozitul frigorific situat în raionul Orhei, satul Jora de Jos, ce aparține SRL „Mapeva-Agro”. A constatat că, linia subvenționată de sortare a fructelor lipsește.

Administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Mapeva-Agro”, Maler Petru a comunicat grupului de lucru că linia nu a fost posibil de instalat și pusă în funcțiune din cauza spațiului insuficient, conectarea la energie electrică și rețelele de apă și canalizare, iar în rezultat linia nu a fost instalată, invocând că la 27 octombrie 2014 a fost încheiat un acord de reziliere a contractului de comodat nr. 01/14 din 12 august 2014.

Administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus”, Didenco Iurie a comunicat grupului de lucru că în urma rezilierii contractului de comodat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Mapeva-Agro”, linia a fost depozitată în incinta depozitului frigorific situat în satul Jora de Mijloc raionul Orhei, ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rusmiliud”, în baza altui contract de comodat, despre care fapt nu a fost înștiințat reclamantul, conform contractului de acordare a sprijinului financiar nr. 3372, iar linia de sortare a fructelor nu a fost instalată, nu a fost dată în exploatare și nu a fost pusă în funcțiune, contrar prevederilor Regulamentului de subvenționare pentru anul 2014.

Reclamantul a menționat că, la 17 noiembrie 2016, un grup de lucru s-a deplasat la locul efectuării investiției în satul Jora de Mijloc, raionul Orhei, la depozitul frigorific ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rusmiliud”, unde a constatat existența parțială a unor componente a liniei de sortare a fructelor, fiind dezamblate și depozitate într-o cameră frigorifică, fiind constatată lipsa conectării la energia electrică, apă și canalizare.

La 16 decembrie 2016 grupul de lucru, cu participarea Procurorului Procuraturii Generale - Mihai Uglea, s-a deplasat într-un control repetat în raionul Orhei satul Jora de Mijloc, la depozitul frigorific de aparține întreprinderii Societății cu Răspundere Limitată „Rusmiliud”, în scopul verificării suplimentare a liniei subvenționate și la fața locului s-a constatat existența deja a mai multor componente a liniei de sortare decât cele constatate în urma controlului din 17 noiembrie 2016, însă aceasta tot nu era conectată la energia electrică, apă și canalizare. Grupul de lucru vizual a constatat lipsa unor componente ale liniei, cum ar fi vana pentru spălarea fructelor, mecanismele de conectare la energia electrică, precum și altele.

În timpul efectuării inspecției s-a constatat că, unele componente ale liniei de sortare prezentate au fost produse în anul 2015, ceea ce presupune că reieșind din materialele dosarului de subvenționare nr. 8/1408OR3372, aceste componente nu pot aparține liniei de sortare subvenționate, deoarece subvenția a fost recepționată de întreprindere în anul 2014, respectiv utilajul nu putea fi produs ulterior recepționării sprijinului financiar, motiv pentru care susținea reclamantul că o mare parte a utilajului subvenționat nu există, ce constituie o încălcare gravă a prevederilor Regulamentului de subvenționare pentru anul 2014.

Reclamantul a invocat că, acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” au avut un caracter fictiv, pentru a corespunde condițiilor de eligibilitate prevăzute de Regulamentul de subvenționare în scopul obținerii nejustificate a subvenției, iar în urma iregularităților depistate acesta a fost înștiințat prin cerere prealabilă despre necesitatea restituirii subvenției acordate, solicitări ce au fost ignorate.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 26 octombrie 2018, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 7 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură.

S-a casat hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și s-a adoptată o hotărâre nouă prin care :

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” în beneficiul Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură sume de 3999830 lei cu titlu de subvenție acordată, suma de 1279945,60 lei cu titlu de dobândă de întârziere, pentru perioada 10 martie 2017-6 martie 2019, suma de 39183,34 lei cu titlu de penalitate.

S-a încasat din contul Societății cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” în beneficiul statului suma de 50 000 de lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Pentru a decide astfel instanța a constatat că, prin contractul de acordare a sprijinului financiar părțile au instituit raporturi obligaționale între ele. Astfel că, în urma controalelor efectuate de către Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură asupra investițiilor efectuate, s-a depistat că lipsește utilajul subvențional - linia de sortare, aceasta nefiind vreodată funcțională. Obiectivele și scopurile prevăzute de Regulamentul privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli nu au îndeplinite.

Instanța a reținut că, Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” nu a respectat obligațiile asumate prin contract și cadrul normativ pertinent.

Contractul de comodat din 12 august 2014, a fost reziliat prin acordul de reziliere din 27 octombrie 2014, respectiv imediat după primirea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” a subvenției, iar la 2 februarie 2015 a fost încheiat un alt contract de comodat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Rusmiliud”, prin care comodantul s-a obligat să ofere intimatului în folosință temporară, până la 1 februarie 2020, încăperea nr. 13 cu suprafața de 205,2 m.p., încăperea nr. 15 cu suprafața de 8,3 m.p., din încăperea nr. 14 o suprafața de 117 m.p., în total 330,5 m.p. din depozitul frigorific, conform planului anexat, amplasat în comuna Jora de Mijloc raionul Orhei în scopul amplasării liniei de curățare și sortare a fructelor. În cadrul controlului efectuat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură s-a depistat că în depozitul frigorific ce aparține Societății cu Răspundere Limitată „Rusmiliud” au fost amplasate doar unele componente ale liniei de sortare

subvenționate, fără ca aceasta să fi fost asamblată și pusă în funcțiune, iar unele componente ale liniei de sortare au fost produse în anul 2015, adică ulterior recepționării de către intimat a subvenției din 2014.

Astfel, instanța de apel a conchis că, Societatea cu Răspundere Limitată „Standard-Vin Plus” în calitate de beneficiar al subvenției a încălcat atât prevederile Regulamentului privind modul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli cât și prevederile contractului de acordare a sprijinului financiar nr. 3372 din 15 octombrie 2014.

La 4 iulie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” reprezentată de avocatul Efros Vasile a declarat recurs împotriva deciziei din 7 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

În motivare a indicat că, contrar prevederilor art. 239 din Codul de procedură civilă instanța de apel nu a cercetat probele dosarului. Astfel, instanța a tras concluziile expuse în decizie în lipsa cercetării materialelor dosarului. A aplicat eronat normele de drept material.

Recurentul a invocat că, subvenția a fost acordată în baza faptului că Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” a efectuat investiția respectivă, care fiind verificată a fost constatat că există și corespunde dosarului de subvenționare. Utilajul respectiv fiind funcțional și la momentul actual. Linia există, iar acest fapt nu a fost verificat în modul corespunzător de către Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură.

Procesele-verbale întocmite de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură nu corespund după formă și conținut cu cadrul legal aplicabil speței. Aceasta nu a prezentat nici un act de control care să corespundă prevederilor pct. 138, 139, 143 din Regulamentul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli. Actele prezentate de Agenție în calitate de probe nu conțin componența grupului de lucru pentru efectuarea inspecției și a controlului pe teren, deși figurează semnătura a unei persoane pe fișa de control, nu este clar cine a semnat, nefiind indicată funcția semnatarului, prin ce ordin a fost instituită grupul de control.

Recurentul consideră că, instanța de apel a încălcat principiul securității raporturile juridice, cât și a puterii lucrului judecată, or, în cadrul cauzelor penale inițiate, care ulterior au fost clasate din lipsa faptului Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” a demonstrat că, subvenția a fost folosită în modul corespunzător, iar linia există și este funcțională.

În opinia recurentului circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanța le-a considerat probate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente. La examinarea cauzei instanța a ținut cont doar de argumentele părții reclamante, nu și de cele a pârâtului, astfel că, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt a cauzei.

Prin referința depusă la 9 august 2019, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a indicat că soluția instanței de apel este corectă. Recurentul nu a prezentat careva probe în cadrul examinării cauzei în fond care ar confirma integritatea și funcționalitatea liniei de sortare, pentru a înlătura toate dubii referitor la existența liniei. A pledat pentru inadmisibilitate recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează

că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 7 martie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de ieșire, instanța de apel a expediat participanților la proces, copia deciziei motivate la 9 aprilie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

Cererea de recurs a fost declarată la 4 iulie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva

Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” reprezentată de avocatul Efros Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Standart Vin Plus” reprezentată de avocatul Efros Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Nina Vascan

Dumitru Mardari